

Rigsforsamling, der gik forud for Grundlovens Givelse.

Forsaauidt den ærede Ordfører har meent, at det vel kunde være foreneligt, med passende Anstand for Regjeringen, baade i og for sig og ligeoverfor de 10 Mænds Forsamling, der efter Hs. Majestæts Opfordring har afgivet sin Betænkning, at tage Sagen paany under Bearbejdelse, skal jeg tillade mig at henholde mig for det Første til mine tidligere Udtalelser, og dernæst at fremhæve, at det forekommer mig, at den Tvivl, der i saa Henseende er yttret, ikke svækkes ved det, som er fremhævet af flere af Udvalgets Medlemmer, at det ikke er deres Mening, at det skulde være den samme, men en ganske anden Forsamling, det nye Lovudkast skulde forelægges. For det første veed jeg ikke, med hvilken Berettigelse man saaledes vil svække Indtrykket af de 10 Mænds Betænkning. Det er udtrykkelig fremhævet af et af Udvalgets Medlemmer, at han paa ingen Maade betvivler Dygtigheden hos de Valgte, og forsaauidt han fremhævede, hvorledes et meget ringe Antal Borgerraadsmedlemmer kom til at vælge et næsten ligesaa stort Antal af Mænd, der skulde have Sæde i Forsamlingen, maa det erindres, at de ikke vare indskrænkede i Valget til selve Borgerraadets Medlemmer, men havde frit Valg blandt samtlige Dens Beboere, og det fremgaaer ogsaa af selve Sammensætningen af Forsamlingen, at denne Frihed er bleven benyttet. Nu indseer jeg virkelig ikke, hvorfor man, med Hensyn til et saadant Valg, der er udgaaet fra en bestaaende Institution, som havde at repræsentere Dernes Interesser, og for hvilken Udvalget selv har desidereret en større Magt, end den hidtil har havt, skal sætte under Spørgsmaal, hvorvidt de 8 af de 10 Mænd, der ere sammentraadte efter disse Borgerraadets Valg, virkelig kunne siges at være valgte af Folket. Jeg vil tillade mig meget at betvivle, at den Valgmaade, som er opstillet i Coloniallovsforslaget for Fremtiden, og som er svarende til de Forslag, der oprindelig ere udgaaede fra Vestindien og vedtagne af de 10 Mænd, i og for sig, idetmindste for Diebliffet, vil føre til paalideligere Valg. Jeg er enig med Udvalget i, at som Norm for Fremtiden kan det være rigtigere,

principmæssigere, mere stemmende med de Grundsatninger, som have gjort sig gjaldende i Europa, at Valgloven bliver som betegnet; men jeg troer ikke, at de første Valg, som der efter ville finde Sted, ville blive i nogen væsentlig Grad forskellige fra dem, der ere foretagne af Borgerraadet, og jeg har ikke hørt andet, end at man i det Hele har været tilfreds med disse Valg. Og den Omstændighed, at det har været vanskeligt for Borgerraadet paa St. Thomas at faae Valgene bragt i Stand — saavidt jeg husker, var det dog kun med Hensyn til eet Medlems Valg, da to Personer efter hinanden havde loyelig Grund til at undskylde sig —, kan dog ikke bevise, at disse Valg ligeoverfor Folket skulde være upaalidelige. Forsaauidt der af et æret Medlem af Udvalget er særlig fremhævet de Vanskeligheder, som der vilde være netop for St. Thomas med Hensyn til at sende sine Repræsentanter til St. Croix, skal jeg bemærke, at det er meget muligt, at disse Vanskeligheder med Tiden kunde komme til at overføres paa St. Croix istedetfor paa St. Thomas; thi der findes i Lovudkastet Intet — og det er med velberaad Hu holdt ude deraf — om, hvor Regjeringens Sæde skulde være, og jeg skønner ikke, at det i mindste Maade kan siges, at det mere ved Udvalgets Forslag om to Colonialraad end ved Regjeringens Udkast er fremmet, at Regjeringens og den første Gouverneurs Sæde skulde kunne blive paa St. Thomas, naar Forholdene paa St. Thomas udvikle sig saaledes, at de, sammenlignede med de tilsvarende Forhold paa St. Croix, maatte give sjællig Anledning dertil.

Et æret Medlem af Udvalget (Wessely) har fundet sig foranlediget til at fremhæve nogle almindelige Bemærkninger, som jeg havde fremfat, og har blandt Andet i Modsætning til, hvad jeg havde udtalt om det formeentlig Duffelige i, at Grundlove ere korte, og indskrænke sig til det muligt Nødvendige, fremhævet den bekjendte historiske Udtalelse „Staten, det er mig.“ Jeg tilstaaer, at jeg har hørt meget forskellige Domme om denne Udtalelse; men jeg har aldrig hørt, at Vedkommende, som brugte den, skulde derved have tilsigtet at give en Grundlov, jeg har derimod i Almindelighed